

SNOWBORDERICA ANA I PUSTOLOV IGOR život u pokretu

Tišina iznad grada

Je li možemo, molim te, ići par dana živjeti na Sljeme? Znam da puše i pada snijeg, ali meni se jako, jako snowboarda, a ne sjećam se kad je bilo ovako snijega." Igor je na ovaj upit reagirao kao i na svaki drugi, bez vidljive emocije na licu: "Baš sad ili stignemo doručkovati prvo?"

U kamper ubacujemo moj snowboard i Igorov bicikl, dok Zvonči poslušno čeka pored, uvijek spreman za polazak. On jadan nikad ne zna kamo ide i što mu se sprema, jedino što zna je da kad se stvari počinju nositi on mora biti pored njih. Ako legne na torbe šanse da ga ne zaboravimo su mu najveće. Vozimo se kroz centar Zagreba, promatramo ubrzane ljude, čudimo se uličnim pušačima i raspravljamo o funkcionalnosti novih modnih trendo-

va. Oboje smo oduvijek bili promatrači svijeta u koji po mnogim pravilima ne pašemo pa je ponekad zabavno skupa se čuditi što je sve "Homo Zagrebus" novo smislio ne bi li zadovoljio sve norme modernog građanina.

Veseli cirkus

Telefonski zombiji, urednih frizura, krznjenih ovratnika i podfrknutih hlača kreću se ulicama skidajući pogled s ekrana samo kad je biciklist već projurio pored njih i trgnuo ih iz virtualnog transa. I nije da smo mi anti-tehnologija, baš naprotiv, ali ljudi, Sljeme je bijelo! Podignite pogled! Možda osoba pored vas vidi isto i možete izmijeniti rečenicu dvije. Nije se nikad dogodilo da imam ugodnu interakciju s neznancom, a da mi malo ne uljepša dan i ne prepričam je doma. Na Mihaljev-

Telefonski zombiji, urednih frizura, krznjenih ovratnika i podfrknutih hlača kreću se ulicama skidajući pogled s ekrana samo kad je biciklist već projurio pored njih i trgnuo ih iz virtualnog transa

cu u kamper ulazi i moj prijatelj Tomo, ubacuje dasku i sjeda pored Zvončija, pa veseli cirkus nastavlja uzbrdo. Dan je sunčan i ugodan, a mi se polako uzdižemo iznad gradske buke. Medvednica je uvijek bila oaza mira, tako blizu gradu, a tako malo iskorištena. No tko sam ja da se bunim, manje ljudi, više mira za nas.

Gdje je nestao trkač

Parkiramo na prazno parkiralište ispod vrha, oblačimo buce, pa Tomo i ja krećemo prema vrhu, dok Igor ostaje testirati grijanje i pripremiti sve za večer, kad ćemo se vjerojatno svi promrznuti vratiti. Svo je drveće bijelo i prizor je bajkovit. Podsjeća me na srednju školu kad sam jedva čekala vikend da busom, dva tramvaja i žičarom dođem do

vrha i zakopčam se u stari istrošeni snowboard.

Na vrhu gradimo svoje uobičajene skakaonice po kojima ćemo raditi uobičajene trikove koje uobičajeno ne mogu nikome objasniti zašto nas vesele, a Zvonči je danas slobodan pas i sljedećih mu par sati neće biti ni traga ni glasa, baš kao ni Igoru. Obojica su otišla u pustolovinu svojeg tipa i pitam se gdje je nestao trkač u meni, jer trenutno ne mogu zamisliti da trčim s Igorom 20-ak kilometara uzbrdo i nizbrdo po snijegu. Vjetar jenjava, a mi zadovoljno sjedimo na klupici koju smo maloprije preskakali i uživamo u sunčevoj toplini. Prošlo je već par sati i baš kad sam pomislila da je vrijeme za naš čopor da se skupi, s jedne je strane dotrčao Igor u podrapanim tajicama i promrzlih obraza, a s druge Zvonči s velikom kosti u ustima.

Izmijenili smo doživljaje, pa sa sumrakom krenuli prema kućici. Na oduševljenje svih, kamper se zagrijao jako brzo, pa ugrijani razgovaramo o najbržim potezima u slaganju Rubikove kocke, kuhamo večeru i oslušujemo hukanje vjetra. Kroz golo se drveće čak pruža i pogled na grad i opet pobjedonosno spremam ovaj trenutak slobode u sjećanje.

Temperatura se početkom noći spustila vrlo malo ispod nule, pa odlučujemo ugaziti grijanje. To se pokazalo dobrom odlukom, jer nam je pod poplunom i tako bilo vruće. Deset sati čvrstog sna prekida nam kucanje na vrata. Moji borderi su neuobičajeno točni ranoranioci, a ja po prvi puta zaspala. Spremam nam doručak dok Igor navlači svoj drugi komplet podrapane odjeće. Njegov je plan danas testirati bicikl u snijegu, moj preskočiti par snježnih krovova, a Zvončijev dovršiti veliku kost od jučer, pa da vidimo tko će se prvi umoriti.

kalendarski

PROSINAC

Lim Bay Challenge: Sunny winter trail

16. i 17. prosinca

Vrsar, Kamp Portosole
16. prosinca: Sunny (hardcore trail utrka s 800 m uspona i 950 m spusta na stazi od 29 km) i Fun&Run (rekreativna utrka, 10 km sa 150 m visinske razlike)
17. prosinca: Urban (soft trail varijanta, 16 km s 250 m visinske razlike) i Kids Trail Run (za djece predškolskog i školskog uzrasta do 14 godina)

Pješački pohod Parenzanom

17. prosinca

Buje
Start: 10 sati ispred zgrade stare

željezničke postaje u Bujama Povodom 115. godišnjice prve vožnje vlaka od Buja do Poreča organizira se pješački pohod od Buja do Grožnjana i natrag, obnovljenom rutom Parenzane

Svetica trek

23. prosinca

Svetica (Šišan)
Tekking utrka
Dužina staze: Active trail (označena staza) 13 km/+100m; Challenger cca 25 km/+200m; Marathon cca 45 km/+500m
Start: Marathon: tehnički sastanak u 8.30 sati, start utrke u 9 sati; Active i challenger: tehnički sastanak u 9.30 sati, start utrke u 10 sati
Startnina: 100 kn do 1. prosinca, 100 kn nakon 1. prosinca (bez startnog paketa)
Prijave: do 15. prosinca

HoHoHo! run

26. prosinca

Umag, Ulica 1. svibnja
Humanitarna utrka
Staza: 5 km ili 10 km
Start: 12 sati, iz centra grada Umaga, duž umaške obale i natrag u centar
Startnina: 50 kuna
Za 500 natjecatelja s unaprijed plaćenom startninom osigurana okrijepa, ručak nakon utrke, kapica Djeda Mraza s kojom se trči
Trčimo i doniramo sredstva za nabavku radiološke opreme za Dom zdravlja Umag
Preuzimanje startnih brojeva na dan utrke 8.30 do 11.30 sati
Dječja utrka, start u 11 sati
Prijave putem linka: <https://goo.gl/forms/fzZmmFT9WRCjAfNR2>

2018. SIJEČANJ

K.I.T.A.

7. siječnja

Loborika (Marčana)
Kvarnersko istarske trekking avanture
Trekking utrka

Istarska zimska liga u trčanju

14. siječnja

Sv. Petar u Šumi
Utrka petoga kola

K.I.T.A.

20. siječnja

Labinština
Kvarnersko istarske trekking avanture
Trekking utrka